

Gorzów Wlkp., dnia 18 lipca 2011 r.

NK-I.4131.285.2011.MGrz

**Rada Gminy
Pszczew**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr 0007.X.53.2011 Rady Gminy Pszczew z dnia 16 czerwca 2011 r. zmieniającej uchwałę Nr XVII/124/04 Rady Gminy Pszczew w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, określenia wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania na terenie miejscowości Pszczew.

Uzasadnienie

W dniu 16 czerwca 2011 r. Rada Gminy Pszczew podjęła uchwałę zmieniającą uchwałę Nr XVII/124/04 Rady Gminy Pszczew w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, określenia wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania na terenie miejscowości Pszczew.

Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 29 czerwca 2011 r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 13b ust. 3 w związku z art. 13b ust. 4 pkt 2 i ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19 poz. 115 ze zm.).

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Strefę płatnego parkowania może ustalić rada gminy na wniosek wójta zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach (art. 13b ust. 3 ustawy). Przy ustalaniu stawek opłat uwzględnia się progresywne narastanie opłaty za pierwsze trzy godziny parkowania, przy czym progresja nie może przekraczać powiększenia stawki opłaty o 20 % za kolejne godziny w stosunku do stawki za poprzednią godzinę parkowania. Stawka opłaty za czwartą godzinę i za kolejne godziny parkowania nie może przekraczać stawki opłaty za pierwszą godzinę parkowania (art. 13b ust. 5 ustawy). Ponadto rada gminy, ustalając strefę płatnego parkowania może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi (art. 13 b ust. 4 pkt 2 ustawy).

Rada Gminy mocą § 1 pkt 1 uchwały postanowiła, że jednorazowa opłata za korzystanie z parkingu wynosi 2,00 zł – za każdą rozpoczętą godzinę. Ponadto dla mieszkańców gminy Pszczew rada wprowadziła opłatę abonamentową w wysokości: 20,00 zł – za cały sezon letni.

Zdaniem organu nadzoru wprowadzenie takiej samej stawki opłaty za każdą rozpoczętą godzinę parkowania pozostaje w sprzeczności z treścią art. 13b ust. 5 ustawy o drogach publicznych, w którym ustawodawca wyraźnie wskazał w jaki sposób należy ustalać stawki opłaty, przyjmując za zasadę progresywne narastanie opłaty za pierwsze trzy godziny parkowania, przy czym progresja nie może przekraczać powiększenia stawki opłaty o 20 % za kolejne godziny w stosunku do stawki za poprzednią godzinę parkowania. Stawka opłaty za czwartą godzinę i za kolejne godziny parkowania nie może przekraczać stawki opłaty za pierwszą godzinę parkowania. W związku z taką regulacją ustawową należy stwierdzić, że zaniechanie zastosowania progresywnego narastania opłat jest istotnym naruszeniem prawa, skutkującym nieważnością powyższego zapisu.

Zdaniem organu nadzoru, naruszeniem obowiązującego prawa jest ponadto wprowadzenie opłaty abonamentowej w wysokości 20,00 zł dla mieszkańców gminy za cały sezon letni. W tym miejscu należy wskazać, że z przepisów ustawy o drogach publicznych wynika generalna zasada odpłatności za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, od której to zasady - jedynie w drodze wyjątku - właściwy organ gminy może wprowadzać odstępstwa i pewnego rodzaju przywileje (może np. ustalić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane, czy też stawkę zerową) w stosunku tylko do niektórych użytkowników dróg publicznych (wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 lutego 2006 r. sygn. akt VI SA/Wa 2337/05). Mimo że ustawodawca nie wprowadził w powołanej ustawie kryteriów, jakimi obowiązana jest kierować się rada gminy przy doborze użytkowników drogi uprawnionych do korzystania z preferencyjnych zasad ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy nie oznacza, że swoboda ta jest nieograniczona. Ograniczenie swobody działania w tym zakresie przez Radę określone jest poprzez jednoznacznie wskazany przez ustawodawcę cel, jakiemu generalnie służy wprowadzenie opłat za parkowanie (wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lutego 2005 r. sygn. akt VI SA/Wa 550/04). Strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej. Kierując się powyższym celem ustawodawca wprowadził możliwość wprowadzenia przez organ stanowiący jednostki samorządu opłaty abonamentowej, ale tylko dla niektórych użytkowników drogi. Nie zaś, jak postanowiła Rada, dla wszystkich mieszkańców gminy. Wprowadzenie takiej opłaty abonamentowej niweczy cel ustalenia strefy płatnego parkowania i wobec tego należy uznać jej niezgodność z prawem.

Jednocześnie wskazać należy, że rada gminy mocą § 1 pkt 1 postanowiła o ustaleniu opłaty abonamentowej „za cały sezon letni”. Zdaniem organu nadzoru taki zapis może budzić wątpliwości co do jego interpretacji. Przy konstruowaniu takiego zapisu należałoby wskazać

konkretnie kiedy sezon letni się zaczyna i kiedy się kończy żeby adresat mógł z niego wyczytać w jakim czasie przysługuje mu dane uprawnienie.

W związku ze stwierdzeniem nieważności § 1 pkt 1 uchwały stało się również konieczne zakwestionowanie pkt 2, w którym rada wprowadziła opłaty dodatkowe za niewiszczenie opłat, o których mowa w pkt 1. Przepis ten pozostaje zatem w związku z § 1 pkt 1 uchwały. Wobec powyższego należało orzec stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Teresa Kaczmarek
Dyrektor

Wydziału Nadzoru i Kontroli

Otrzymują:

1. adresat

2/a/a

15.07.2011r. Gniezno